

רוּעָה הִיא, אִי־הִי מִנְהִינָא לֹון, וְאֵת־פְּקָדָא עֲלֵיהּוּ כִי הִיא

רועה אותם ומופקדת עליהם.

לאברהם אבינו נגלתה השכינה בשם אדנות

וְהִכִּי (דף קפ"ז ע"ב) בְּמֹשֶׁה בְּתִיב, (שמות ג) וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְהוָה

אֱלֹו בְּלִבַּת אִשׁ במשה רבינו כתוב שנראה אליו מלאך ה' בלבת אש

והיינו השכינה התגלת אליו, וזה דרגה יותר גבוהה מאצל יעקב שנגלתה אליו דמות גשמית

בעוה"ז שהיא מרכבה אל השכינה. וְאִי תִימָא יִתִּיר הוּא שְׂבָחָא

דְּאַבְרָהָם, דְּלֹא כְּתִיב בֵּיהּ מִלְּאֲךָ, אֱלֹא (בראשית יח) וַיֵּרָא

אֱלֹו יְהוָה בְּאַלְוֵי מְמָרָא וְגו'. ואם תאמר אצל אברהם אבינו זה דרגה

גבוהה ממשה רבנו כי לא כתוב שנראה אליו מלאך אלא הו"ה הָתָם בְּאַבְרָהָם,

אֲתַחְזִי לִי־הִי אֲדָנִי, בְּאַלְפֵי דְלֶת אין זה כך כי באברהם נגלה אליו ה' בשם

אדנ"י כמו שאברהם אבינו אמר לו "אדני אל נא תעבור מעל עבדך" ומה שכתוב וירא אליו

ה' בשם הו"ה היינו כשהוא מלוכש בשם אדנ"ת, בְּגִין דְּבִהָהוּא זְמָנָא

קָבִיל בְּרִית, וְמָה דְּהוּא אֲתַפְסִי עַד כְּעֵן מַנִּיָּה, אֲתַחְזִי

לִי־הִי רְבוּן וְשְׁלִיט לפי שבאותו זמן הוא קיבל עליו את הברית ומל את עצמו

ובזכות זה מה שהיה מכוסה ממנו עד אז נתגלה אליו עכשיו בשם אדנ"י שהוא האדון

והשולט, וְהִכִּי אֲתַחְזִי, דְּהָא כְּדִין בְּהָהוּא דְּרָגָא אֲתַקְשֵׁר,

וְלֹא יִתִּיר וכך הוא נגלה אליו ולא בשם הו"ה כיון שבאותה המדריגה הוא נקשר

ולא יותר למעלה. **וּבְגִין כֹּךְ, בְּשֵׁמָא דְאַדּוֹן רַבּוּן עָלֶיָּהּ** ולפיכך נגלה אליו בשם אדנ"י שהוא אדון רבון עליו.

משה משה אין טעם מפסיק ביניהם אברהם אברהם יש הפסק
אַבְל מֹשֶׁה דְלֹא הָוּה בֵּיהּ פְּרוּדָא אבל משה שלא היה בו פרוד לעולם
 כי מתחילה כשנולד היה טוב כמו שכתוב ותרא אותו כי טוב הוא, **דְּכִתְיב**
 (שמות ג) **מֹשֶׁה מֹשֶׁה דְלֹא פָּסְקָא טַעְמָא** ולכן כתוב משה משה ואין
 טעם פסק המפסיק ביניהם כי הכל אחד משא"כ באברהם. **כְּמָה דְכִתְיב** כמו
 שכתוב (בראשית כב) **אַבְרָהָם אַבְרָהָם, דְּפָסְקָא טַעְמָא** ויש טעם פסק
 בין תיבת אברהם הראשונה לשניה. **בְּגִין דְּהִשְׁתָּא שְׁלִים, מַה דְלֹא**
הָוּה מְקַדְמַת דְנָא לפי שעכשיו הוא כבר נבחן בעשר נסיונות ועמד בהם ונשלם
 משא"כ בתחילה שלא היה שלם. **פְּרִישׁוּ אִית בֵּין אַבְרָהָם דְּהִשְׁתָּא,**
לְאַבְרָהָם דְּקַדְמִיתָא וטעם הפסק מורה על ההבדל שיש בין אברהם השלם
 עכשיו לבין מה שהיה בתחילה. **אַבְל מֹשֶׁה, מִיַּד דְּאִתִּילִיד,**
אַסְפַּקְלָרִיאָה דְנִהְרָא הָוּת עֲמִיָּה אבל משה מיד כשנולד היתה איתו
 הארת המראה המאירה דהיינו ז"א, **דְּכִתְיב (שמות ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי**
טוֹב הוּא. וְכִתְיב והטוב הוא בחינת אור כמו שכתוב (בראשית א) **וַיֵּרָא**
אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. מֹשֶׁה מִיַּד אֶתְקַשֵּׁר בְּדִרְגָא
דִּילִיָּהּ וּבְגִין כֹּךְ מֹשֶׁה מֹשֶׁה, וְלֹא אֶפְסִיק טַעְמָא לכן משה

רבנו מיד התקשר במדרגתו בתפארת ולא הפסיק טעם ביניהם לחלק בין שתי תקופות בחייו

כמו באברהם אבינו.

שני הבדלים בין משה רבינו ליעקב אבינו

וְעַל דָּא לְגַבֵּי דְמֹשֶׁה, אֲזַעִיר גְּרָמִיָּה, דְּכִתִּיב מִלְאָךְ

יְהוָה ולכן אצל משה שהיה מרכבה לז"א הקטינה השכינה את עצמה אליו

כאשה לבעלה ולכן כתוב מלאך ה' בהוי"ה ולא באדנו"ת. **יַעֲקֹב קָרָא לַיהוָה,**

בְּשַׁעֲתָא דְהוּה סְלִיק מִעֲלָמָא, מלאך יעקב אבינו קרא לשכינה

בשעה שעמד להסתלק מהעולם מלאך שאז הוא אמר המלאך הגואל אותי וכו'. **מֵאִי**

טַעְמָא. בגין דבההיא שעתא הוה ירית לה, לשלטאה

ומה הטעם לפי שבאותו הזמן היה יורש מדריגה זו להתקשר בז"א ולהיות בעלה

דמטרוניתא. **מֹשֶׁה בְּחַיּוֹ. יַעֲקֹב, לְבַתָּר דְּסְלִיק מִעֲלָמָא.**

מֹשֶׁה בְּגוּפָא. יַעֲקֹב בְּרוּחָא. וּפָאָה חוּלְקָא דְמֹשֶׁה. ונמצא

ב' הבדלים בין משה רבנו ליעקב אבינו, האחד כי משה רבינו זכה להיות בעלה דמטרוניתא

בחייו ויעקב רק בשעת התסלקותו מהעולם. ועוד כי משה רבנו זכה לכך בגופו בעולם

העוה"ז ויעקב אבינו רק ברוחו בעולם העליון אשרי חלקו של משה.

הס"א לא יכלה לשלוט על יעקב אבינו

הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, פּרוּשׁוֹ דְלָא אֶתְקָרִיב לְעֲלָמִין לְגַבֵּי

סְטָרָא דְרַע, וְלָא יְכִיל רַע לְשַׁלְטָאָה בֵּיהּ המלאך

שמר אותו שמעולם לא התקרב לצד הרע והסט"א ולא יכל הרע לשלוט בו עד שלא ראה קרי מימיו והזכיר את זה כדי שלא יהיה להם חלק במיטתו בהסתלקותו מהעולם.

יברך את הנערים שני הכרובים מט"ט וסנד"ל

יְבָרֶךְ אֶת הַנְּעָרִים, כִּדְיִן יַעֲקֹב הָיָה מִתְקַן לְבֵיתָהּ מה

שהתפלל על הנערים באותה השעה הוא כיון שהיה יעקב אבינו מתקן את ביתו

שהיא המלכות במרכבותיה, **כְּבָר נָשׂ דְּאָזִיל לְבֵיתָא חֲדָתָא,**

וּמִתְקַן לָהּ בְּתַקוּנָא, וּמְקַשְׁטָ לָהּ בְּקַשׁוּטָא כמו אדם שהולך

לבית חדש ומתקן אותו בתיקונו ומקשט אותו בקשטיו. **יְבָרֶךְ אֶת הַנְּעָרִים,**

אֵינֻן דְּאִשְׁתְּמוּדְעִין, אֵינֻן דְּאִתְּפַקְדִין עַל עֲלְמָא,

לְאִתְּמַשְׁכָּא מְנַיְהוּ בְּרִכָּאן ואם כן מה שאמר יברך את הנערים כוונתו

לאותם הנודעים המופקדים על העולם להמשיך מהם הברכות **וְתֵרִין כְּרוּבִין**

אֵינֻן. והם המלאכים שביצירה מט"ט וסנד"ל שהם שני הכרובים ויעקב המשיך עליהם

ברכות מהמלכות כדי להשפיע לעולם, **וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמֵי** היא השכינה הנקראת

שם, **הַשְּׁתָּא אִתְּקִין בֵּיתָהּ, וְאִיהוּ אִסְתְּלַק בְּדְרָגִיהּ** עכשיו

כבר תיקן את הבית שהיא המלכות וצבאותיה והוא עצמו נתעלה למדרגתו שבתפארת,

בְּגִין דְּחַבּוּרָא בִיעֲקֹב הָוִי לפי שהחיבור של המלכות הוא ביעקב שהוא

בחינת התפארת. **גּוּפָא, אִתְּדַבֵּק בְּאִתְרֵהּ דְּאֶצְטְרִיךְ** הגוף התחבר היכן

שצריך והיינו התפארת עם המלכות **וְתֵרִין דְּרוּעִין בְּהִרְיָהּ** ושתי הזרועות

שהם חסד וגבורה יחד איתו וזה שאמר ושם אבותי אברהם ויצחק ובוה נשלם חיבור חגת"ם